

የዕለት ሲሳይ

በላን ሆዜ ካሊፎርኒያ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ኅብረት የሚታተም
ወርሃዊ የጥምና ጊዜ መመሪያ

አዘጋጆች

ሰይቶ ኢብሣ
አበበ ተፈሪ
ዶ/ር ግርቆስ ዘመዶ
ሣራ ደበበ

ተባባሪ አዘጋጅ

ፍሰሐ አጥላው

(408)266-9242

ያለ ቤተክርስቲያኒቱ ፈቃድ መልሶ ግላተም ከልክል ነው

«አንተ ግን ያው አንተ ነህ»

ከጥቂት ዓመታት በፊት ብዙው የዓለም ሕዝብ በሁለቱ ኃያላን መንግስታት (Super Powers) መካከል በነበረው ውጥረት ምክንያት ሊደርስ ለሚችለው በኒውክሌር ጦርነት ምድርንም ሊገለባበጥ የሚችለውን ጥፋት አያሰበ ሲወገን እንደነበር ብዙዎቻችን እናስታውሳለን።

እንዲሁም በሶቪየት ኅብረትና በሌሎችም ስሜኒስት አገሮች የክርስቶስን ስም የሚጠሩ ተከታዮች የእስርና የሞት ቅጣት ስለሚያገኛቸው በድብቅ ጌታችንን የሚያመልኩበት የነበረው ጊዜ ሩቅ አልነበረም። መጽሐፍ ቅዱስ ማግኘት ትልቅ ወንጀል ስለነበረ የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፎችን በእጅ እየገለበጡ አጣጥፈው በኪሳቸው በማድረግ ይጠቀሙ እንደነበርም ይነገራል።

ይህ ሁሉ አንድ ዓመት በልጥሳ ጊዜ ውስጥ ተገለባብሞ እጅግ ኃያላን በነበሩ፤ በጥበብም እጅግ የተራቀቁ የመሰሉን ሁሉ በሥጋዊ ዓይን ሊመረመር በማይቻል ሁኔታ ተዋርደው እንዳልነበሩ ሊሆኑ፤ የሌኒንና የስታሊን ሐውልቶችም እየጥለጡ የአብያተ ክርስቲያናት ደወሎች ሊሰራባቸው፤ የኮሚኒዝም ሚውዚየሞችና የፖርቲ ጽሕፈት ቤቶች እንደገና ወደ ቤተክርስቲያንነታቸው ተመልሰው የክርስቶስ ስም ሊጠራባቸው፤ በሕይወት ዘመናችን እንድናይ እግዚአብሔር አብትፋናል።

ይህ በዓለም ላይ የታየው ድንገተኛ መገለባበጥ በአገራችንም ደርሶ በእግዚአብሔርና በክርስቶስ ተከታዮች ላይ የተሳለቁት ሁሉ መወረሻቸው ምን እንደሆነ አይተናል።

ይህ ሁሉ ሊሆን የማያስተውል የሰው ልጅ አዕምሮ፤ ይህ መሠረታዊ መገለባበጥ፤ በሰው ጥበብና በሰው ኃይል ነው ብሎ ያስብ ይሆናል። በአፈጣጠሩ ውስን የሆነው የሰው አዕምሮ በአጠገቡ ያለውንና በዓይን የሚታየውን ምክንያት አድርጎ ማሰብ ስለሚቀለው እጅግም አያስደንቅም። ሆኖም የእግዚአብሔርን ማንነት የሚያውቁ ግን ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር እቅድና ፍቃድ ብቻ እንደሆነ አለምንም ጥርጥር ያምናሉ።

« አቤቱ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ ለማያትም የእጅህ ሰራ ናቸው። እነርሱም ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ትናራለህ። ሁላቸው እንደልብስ ያረጃሉ እንደመገናጸፊያም ትለውጣቸዋለህ፤ ይለውጡማል አንተ ግን ያው አንተ ነህ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም። » መዝ 101:25-27

ጸ ሎ ት

ብቻህን ዘለዓለማዊ የሆነከው እግዚአብሔር አምላክ ሆይ በዘመናት መካከል ሳትለወጥ ስለምትኖር አመሰግንሃለሁ።

ታ ማ ኝ ነ ት

በአንደኛው የዓለም ጦርነት ጊዜ Herbert Hoover የሥንቅ ኃላፊ በመሆን ያገለግል ነበር። የሕይወት ታሪኩ እንደሚያወሳው Hoover በየወሩ 12 ሚሊየን ዶላር በግል ባንኩ ውስጥ እያሰገባ በአውሮፓ ለሚዋጉ የተለያዩ አህጉር ሠራዊት ይሰጥ ነበር። ቀውጢ በሆነ የጦርነት፣ የረሃብና የበሽታ ችግር በበዛበትና ሰዎችን መቆጣጠር አስቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ ይህን አይነት ታማኝነት ማሳየት ቀላል አይደለም። ቢሆንም Hoover ታማኝ መሆንን መምረጡ አገሩንም ወገኖቹንም የሚያስራ ከመሆኑም በላይ በውስጡ ያለውን «ትልቅ ሰውነት» ያሳያል።

በዛሬው የንባብ ክፍላችን ዮሴፍ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ለእግዚአብሔር ታማኝ እንደነበረ ሁሉ ለሚቀጥሩት፣ ሀሳፊነት ለሚሰጡትም ሁሉ ታማኝ ሰው ነበር። ለጲዋፋራ ታማኝ ነበር ስለዚህ «በቤቱም ላይ ሾመው ያለውንም ሁሉ በጁ ሰጠው» ይላል (ዘፍ 39:4) ወደ አስር ቤት ሲገባ ደግሞ «በግዘት ቤት ያሉትን አስረኞች ሁሉ በዮሴፍ እጅ አሳልፎ ሰጣቸው» ይላል (ዘፍ 39:22)። ወደ ፈርዖን ሲቀርብ፣ ፈርዖን «አንተ በቤቴ ላይ ተሾም ሕዝቤም ሁሉ ለታልህ ይታዘዙ እኔ በዙፋኔ ብቻ ከአንተ እበልጣለሁ በግብፅ ሁሉ ላይ ሾምሁህ አለው።» (ዘፍ 41:40-41)

አዎን ታማኝ የሆኑ ሰዎችን እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ያደርጋል። Herbert Hoover 1929-1933 የአሜሪካ ፕሬዝዳንት በመሆን ተመረጠ። ዮሴፍ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን የግብፅ ጠቅላይ ሚኒስትር ነበር። እግዚአብሔር ታማኝ የሆኑ ሰዎችን ይፈልጋል። በቤተ ክርስቲያን ታማኝ አገልጋይ፣ ጊዜን የሚያበክን ሳይሆን፣ የሚያከብር አገልጋይ፣ በሥራ ቦታ ለሚያስፋኝ ሰዎች ሳይለግው፣ ሳይኖርበረብሩ፣ ሳይዋሹ፣ በታማኝነት የተሰጣቸውን ሥራ የሚያከናውኑ ሰዎችን ይፈልጋል። ከእኛ ክርስቲያኖች ደግሞ ለዓለም የምናሳየው ምሳሌነት ይጠበቃል። ስለዚህ የታማኝነትን ብድራት ለመቀበል እንትጋ።

ጸ ሎ ት
ጌታ ሆይ! ሕይወቴን በታማኝነት ሙሳው።

እስከአሁን ፍጹምነቱን ይዟል

ኢዮብን ፈተና በፈተና እየተደራረበ ያጣድፈዋል በሀብቱ መጥፋት በልጆቹ መሞት እግዚአብሔርን አመስግኖ በትዕግሥት ተቀበለው። ይህ አልበቃው ብሎ ጠላት ሰውነቱን በቁስል መታው። በዚህ ጊዜ ባለቤቱም እንኳ፣ እስከ አሁን ፍጹምነትህን ይዘሃልን? ብላ ስታንቋሽሽውና እግዚአብሔርን እንዲሳደብ ስትገፋፋው እንመለከታለን። ይህም ሆኖ ግን የባለቤቱን ስንፍና ገሰጸ። እንዲህም አላት «አንኛ ከሰነፎች ሴቶች እንደ እንዲቱ ተናገርሽ ከእግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን ክፉ ነገርስ እንቀበልለን?» አላት።(ቁጥር 10) ይህ ሁሉ የፈተና ጋጋታ፣ ተስፋ አስቆራጭ ንግግር፣ እግዚአብሔርን እንዲሰድብ አሳደረገውም። የስቃዩ ብዛት ሚስቱን እስከሚያበሳሟት፣ ጋደኞቹም ድምጻቸውን ከፍ አድርገው እስኪያለቅሱ ልብሳቸውንም እስኪቀዱ ነበር። የኢዮብ ሕመም በጣም የበዛ ስለነበረ ጋደኞቹ ለማጽናናት እስኪያትታቸው ዝምም እስከሚሉ አድርገው ነበር። ይሁን እንጂ ኢዮብ አሁንም እግዚአብሔርን አልተሳደበም ፍጹምነቱን ይዟል።

እንባቢ ሆይ! ለሚያይህ ሁሉ መደነቂያ እስክትሆን የሚያደርስ ፈተና ቢገጥምህ ሰው ሁሉ አምላክህ የት አለ? ሲልህ፣ የምትወዳቸው ሁሉ ተስፋ ቢያስቆርጡህና አምላክህን እንድትተው እስከሚገፋፋህ የሚያደርስህ ፈተና ቢገጥምህ ፍጹምነትህን ይዘህ ትፀናለህ?

ጸ ሎ ት
አምላኬ ሆይ አንተ በመረጥከው መንገድ ስትመራኝና ስታስተምረኝ በእምነቴ ፍጹም እንድሆን ጽናትን ሰጠኝ።

መከራ መጣብኝ

የመከራውን ብዛት ሲቋቋም የሚወነቀው ኢዮብ የሚናገረው ነገር ጠፋበት ከመወንቀም የተነሣ የተወለደበትን ቀን ይረግማል። ደግሞም ሞትን ይመኛል እግዚአብሔርን መጠየቅ ይጀምራል።

ኢዮብ ራሱን እስከሚያውቅ ድረስ ተዘልሎ አልተቀመጠም፤ አልተማመነም፤ አሳረፈም (ቁጥር 26) በሕይወቱ ሁሉ እግዚአብሔርን እንዳልበደለ ያውቃል ግን በይበድልም በራሱ በይተማመነም እንኳ በድንገት መከራ መጣበት።

አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች የሚመስላቸው መከራና ችግር የሚደርስባቸው ግለሰቦች የተለዩ ኃጢአተኞች ስለሆኑ ነው ብለው ይገምታሉ። ይህ አስተሳሰብ ግን ስሜታዊ እንጂ በእግዚአብሔር ቃል ሳይ የተመሠረተ አይደለም። «የጻድቃን መከራቸው ብዙ ነው፤ እግዚአብሔርም ከሁሉ ያድናቸዋል፤ እግዚአብሔር አጥንቶቻቸውን ሁሉ ይጠብቃል። (መዝ 34:19-20)

ጌታ ኢየሱስን ያጋጠመው ችግር ከፍተኛ ነበር። በጥፊ የሚያስመታ፤ የሚያስተፋበት፤ የሚያስቅል ወንጀል ሠርቶ አይደለም። ግን ፍጹም ጻድቅ እንደነበረ እናውቃለን። የእርሱን ተከታዮችም ብንመለከት ለምሳሌ እስጢፋኖስ ፀጋና ኃይል መንፈስ የሞላበት ሰው ነበረ ግን በድንጋይ ተወግሮ እንደሞተ የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። (ዮሐዋ ሥራ 6 እና 7)። አንተ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ስለሆንክ ፈተና አይደርስብኝም አትበል። ልትል የሚገባህና ተስፋ ልታደርገው የሚያስፈልግህ ግን እግዚአብሔር እንደማይተውህ ነው። «ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዘዘን የአሁኑ ዘመን ሥቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ»። ሮሜ 8:18

ጸሎት፡ ጌታ ሆይ በመከራ እንድንጸና እንድንታገስ እርሳኝ

ለምስኪኑ ተስፋ አለው

ኢዮብ ስለደረሰበት መከራ መቃተትና ስለ እግዚአብሔር አሠራር መጠየቅ ሲጀምር ከጊደኞቹ አንዱ ቴማናዊው አልፋዝ ስለ እግዚአብሔር አሠራር የሰማውን መናገር ይጀምራል። ይህም በጻድቅና በሰነፍ ሰው መካከል ያለውን ልዩነት ነው። ሰነፍ ሰው ያከማቸው ለሌላ እንደሚሆንና እንዲሁም እግዚአብሔር ተንኮለኞችን እንደሚያውቃቸውና እንደሚይዛቸው አስረድቶ በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር የሚገስጸው ሰው ምስጉን እንደሆነ እርሱ የሰበረውን የሚጠግን አምላክ እንደሆነ ተግሣጹን መናቅ አስፈላጊ እንዳይደለ ይናገራል።

የሚገመፅ ያጠፋ ሰው ነው። ኢልፋዝም ኢዮብን « አንተ ግን እንዳች ሠርተህ እንደሆነ ለራስህ እወቀው» (ቁጥር 27) ይለዋል። ስለዚህም በኢልፋዝ አስተሳሰብ የኢዮብ መከራ ከኃጢአት የመጣ ነው። ግን ነገሩ እንዲህ አልነበረም። ኢዮብ በመከራውም ጊዜ እንኳ ምናልባት በድለው እንደሆነ በማለት መስዋዕት የሚያቀርብ ሰው ነበር። ልብንና ኩላሊትን የሚመረምር አምላክም ስለ ኢዮብ ጽድቅ ይመሰክራል።

በዚህ ሁሉ ለኢዮብ መጽናናት የሚሆን ነገር አልተገኘም። ግን ኢልፋዝ ካለው ነገር «ለምስኪኑ ተስፋ አለው ክፋት ግን አፍዋን ትዘጋለች» ለተቸገረው ለኢዮብ ተስፋ አለው። የደረሰበት ክፋት ይጠፋል በእርሱ ላይ እስከመወረሻ አይወፍርም። የተቸገርህ ጻድቅ ሆይ ከችግርህ ለመላዋቅ ተስፋ አለህ የደረሰብህ ክፉ ነገር ዳግመኛ በአንተ ላይ ሳይሰለጥን አንድ ቀን አፋን ይዘጋልና ተጽናና።

ጸሎት

አምላኬ ሆይ በትንሽ ፈተና ተስፋይ እንዳይወልም ተስፋ እንዳልቆርጥ እርሳኝ።

በሸሸግሽኝ ኖሮ

ኢዮብ መከራው በዝቀበት በጣም እንደተወሰነና የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ እንደፈሰሰ ስለቆጠረ፤ ይህ ቁጣ እስኪያልፍ ምንው በሸሸግሽኝ ኖሮ ብሎ ይናገራል።

ብዙ በሕይወታችን ከባድ ፈተና ሲደርሱብን ከመወሰንታችን የተነሣ ምንው ከዚህ በላይናሽን ኖሮ እንላለን። ጌታ ኢየሱስም በጌቲሴማኒ የታተተው ጸሎት ይህንን ይመስላል። «አባት ሆይ ቢቻልህ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ ነገር ግን አንተ እንደምትወደው ይሁን እንጂ እኔ እንደምወደው አይሁን።» ማቴ 26:37 ጌታ ኢየሱስ እንደ መርገም መቆጠሩ፤ መደብደብና መቸንከሩ፤ በመስቀል ላይ መንጠልጠሉ ከፈቱ ሲታየው እንዲቃትት አደረገው። ይህ ሁሉ ሥቃይ እየታየው ግን የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ ለመፈጸም መረጠ። ስለዚህም በሥቃይ ውስጥ አለፈ። አብም የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ ብሎ የመስከረለት ልጁ ሲበቃይ ዝም አለው። ኢየሱስ አስከሞት ድረስ የታዘዘ ከሆነ በኋላ «እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው።» ፊልጵ 2:8-9

እንዳንድ ጊዜ ከፈተናችን ብዛት የተነሣ ያ ፈተና ከእኛ ቢያልፍ እንወዳለን፤ ግን እግዚአብሔር አምላክ ከዚያ እንድናልፍ ይፈልጋል። የእኛ መልስ ለዚህ ይቅርብኝ ነው ወይስ ጌታ ኢየሱስ እንዳለ የአንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን ማለት?

ጸ ሎ ት

አምላኬ ሆይ ደካማ ነኝና በፈተናና በመከራ ጊዜ በከንፎችህ ጥላ ሥር ሸሽገኝ።

አ ት ደ ነ ቁ

«ወዳጆች ሆይ፤በእናንተ መካከል እንደ አባት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደመጣችሁ አትደነቁ።» ቁጥር 12

ሐዋርያው እንደገና እነዚያን በመከራ ውስጥ የነበሩ ክርስቲያኖች ሃሊት እንዲያደርጉ ያስታውሳቸዋል። ምክንያቱም ስለጌታ መከራ መቀበላቸው ለእነርሱ ጥገላ ነበር። ደቀመዛሙርት በአይሁድ ሸንጎ በተገረፉ ጊዜ ለስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለተቆጠሩ ከሸንጎው ፊት ደስ እያላቸው» ወጥተዋል።

ዳሩ ግን ክርስቲያኖች መከራ በሚቀበሉበት ጊዜ ስለ እንዳንድ ነገሮች ሀሊናቸው ንጹህ እንዲሆን ጴጥሮስ ያስገነዝባል። እነርሱም 1ኛ፤ በነፍሰ ገዳይነት 2ኛ፤ በሌብነት 3ኛ በክፉ አድራጊነት 4ኛ በጣልቃ ገብነት መከራ እንዳይቀበሉ ነው።

ከእንደነዚህ ዓይነት የገሊና ክሶች በክርስቶስ ደም ነጽታችሁ «ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ እርሱም የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁእን ናችሁ።»

የክርስቲያን መከራ ወደ ክብር የሚያሸጋግረው ድልድይ ነው። ስለዚህም «እንደ አባት» ሊፈትነው የሚገጥመውንም መከራ በጸጋ ይቀበላል እንጂ አዲስ ነገር እንደመጣበት በመደነቅ አይደለም።

ጸ ሎ ት

ጌታ ሆይ የአንተ ልጅ በመሆኔ ደስ ይለኛል እንጂ በሚደርስብኝ መከራ አላማርርም።

እንደወርቅ እወጣለሁ

ወርቅ ንጹህ መሆኑን ለማወቅ ከተፈለገ በእባት ይፈተናል። እባት ሲነካው ንጹሕ ወርቅ ከሆነ እየጠራና እያማረ ይሂዳል። እውነተኛ ወርቅ ካልሆነ ግን ይጠቁራል። የነበረው አስመሳይ መልኩ ይለወጣል፤ ይበላሻል።

እንዲሁም የእግዚአብሔር ሰዎች እውነተኛ እምነት የሚታወቀው በተለያዩ ፈተና ባለፉ ጊዜ ነው። በዚህ ጊዜ ሁሉ እንደ ኢዮብ «መንገዱን ጠብቂአለሁ፤ ፈተኞች አላለሁም፤ ከከንፈሩ ትዕዛዝ አልተመለስሁም። የአቴን ቃል በልቤ ሰውሬአለሁ» (ቁጥር 11-12) ማለት የሚችሉ እውነተኛ እምነት ያላቸው ገሊናቸው ስለ ምንም ነገር የማይወቅሳቸው በሰውና በእግዚአብሔር ፊት ገሊናቸው ንፁህ የሆኑ ብቻ ናቸው።

የኢዮብ ጓደኞች አንድ ቀን የእርሱ ማለትም የኢዮብ እውነተኛ ጻድቅነት እንደሚገለጥና እንደሚያዩ ኢዮብ ያውቃል። ይህንንም በድፍረት ይናገራል በፈተና እየጸና ተስፋ ያደርጋል። «በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው። ከተፈተነ በኋላ ለሚወዱት ተስፋ ስለእርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን አክሊል ይቀበላልና» ያዕ 1:12 የእግዚአብሔር ሰዎች ከፈተና በኋላ እንደ ወርቅ ይወጣሉ።

ጻድቃን ሆይ ከፈተና በኋላ እንደወርቅ እንደምትወጡ በማመን ደስ ትሰኛላችሁ? «በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። ነገር ግን በእባት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ ለምሥጋናና ለክብር፤ ለውዳሊም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዝናችኋል» 1ጴጥ 1:17

ጸ ሎ ት ጌታ ሆይ በፈተና እንድጸና እርዳኝ

ሁሉን አውቀህ እንደሆነ ተናገር

ከዕለቱ የንባብ ክፍላችን እግዚአብሔር በዐውሎነፋስ ውስጥ ለኢዮብ ይመልሳል። በዚህም እግዚአብሔር አሠራሩን ታላቅነቱን እየነገረ ስለዚህ ሁሉ ኢዮብ እንደማያውቅ ያስገነዝበዋል።

ኢዮብ በፍጹምነቱና በጽድቁ ሁሉ ስለ እግዚአብሔር በሚገባ (ሙሉ በሙሉ) እንደማያውቅ ነገር ግን ሁሉን እንደ አወቀ እንደተናገረ ሁሉ እኛም ስለ እግዚአብሔር የምናውቀው በጣም ትንሽ ሆኖ እያለ ኃያልነቱንና ግርማውን ሳናስተውል ብዙ እንናገራለን ግን እግዚአብሔር ማንነታችንን ያሳየናል። አይተወንም ታላቅነቱን ያስገነዝበናል። ይህ አምላክ አሠራሩ ድንቅ የሆነ ሁሉን በፈቃዱ ያደረገ በጣም ትንሽ የሆነ የእጆቹ ሥራዎች የምንጠይቀውን ሁሉ ሊመልስልን ወደ እኛ ይቀርባል። በጣም አስደናቂ አምላክ ነው።

እርሱን ያወቅን የሚመስለን እኛ ስንት ጊዜ ይሆን ያለዕውቀት በሚነገር ቃል ምክርን ያወለምነው? ራሳችን ሁሉን እንደምናውቅ ቆጥረን መቀበል የሚገባንን ምክር የናቅነው ስንቶች እንሆን?

በዚህ ሁሉ የሚታገሠን፤ የታገሠንም ሊያስተምረን ራሱን የሚገልጽልን አምላክ ይመስገን አሚን! «እርሱ ግን መሐሪ ነው ኃጢአታቸውንም ይቅር አላቸው አላጠፋቸውምም ቁጣውንም መመለስ አበዛ መዓቱንም ሁሉ አላቃጠለም ወጥቶ የማይመለስ መንፈስ ሥጋም እንደሆኑ አለበ» መዝ (78):38-39

ጸ ሎ ት ጌታ ሆይ ስለ ድንቅ ሥራህ ሁሉ መናገር አልችልም። ሁሉን አውቅ ዘንድ በመንፈስህ አስተምረኝ።

የንባብ ክፍል ኢዮብ 40:3-5;42:1-7

ዓይኔ አየችህ

እግዚአብሔር ኢዮብን በውኑ የሚከራከር ሰው ሁሉን ከሚችል አምላክ ጋር ይከራከራልን? ብሎ በጠየቀው ጊዜ የሚናገረው አልነበረም። እግዚአብሔር በተናገረ ጊዜ ኢዮብ ወራዳ መሆኑን ተገንዝቦ የሚመልሰው ነገርም እንዳልነበረ ተረዳ ይህም ብቻ አይደለም የእግዚአብሔርን ማንነት አወቀ ሁሉን ያደርግ ዘንድ የሚችል እንደሆነ ሃሳቡንም የሚከለክል እንደሌለ አወቀ።

ኢዮብ እግዚአብሔርን በሰው በኩል ሳይሆን አሁን ያወቀው በማየት ነው። በቅርብ ሆኖ አነጋገረው በግሉ ሲያውቀውና ሁሉን ቻይ እንደሆነ ሲረዳ አራሱን ናቀ ተጸጸተም፤ የእግዚአብሔርን ታላቅነትና፤ የአራሱን ታናሽነት ተመለከተ። እግዚአብሔር አምላክን በሚገባ ስናየው አሰራሩን እንጠራጠር ይልቁንም አንተ ታላቅ ነህ እኔ ግን የተዋረድሁ ነኝ እንላለን፤ ይህንን ስንገነዘብ እግዚአብሔር ለኢዮብ ምርኮውን እንደመለሰ እንዲሁም ለእኛ ምርኮአችንን ይመልሰልናል።

ምንም እንኳን ኢዮብ ያለ ዕውቀት ቢናገርም በቅንነት ስለተናገረ እግዚአብሔር ቅንነቱን ወደደ አከበረውም ያጣውንም ነገር ብቻ ሳይሆን በእጥፍ አብዝቶ ሰጠው፤ ዕድሜንም አጠገበው። በእርግጥ ከተፈተነ በኋላ እንደ ወርቅ ወጣ።

እግዚአብሔር ምርኮህን እስኪመልሰልህ ድረስ በፈተናህ ሁሉ እየታገስህ ፍጹምነትህን ትይዛለህ? ይህንን ለማድረግ አንተ ፈቃደኛ ከሆንክ እግዚአብሔር የሚያስችል ጸጋውን ይሰጥሃል።

ጸ ሎ ት
የእጆችህን ሥራ ዓይኔ እያየች አምላክ የለም እንዳልል ጠብቀኝ።

የንባብ ክፍል ሰቆቃው ኢርምያስ 3:1-26

በፈተና ውስጥ እግዚአብሔርን ማየት

«ሰው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው» ቁጥር 26

ለዘሬው የንባብ ክፍል የተመረጠው የመጽሐፍ ስም እንደሚያመለክተው ሁሉ በንባብ ክፍሉ ውስጥ የተጠቀሱት ቃላት በለቅሶ እንጉርጉሮ የተሞሉ ናቸው። የኢርምያስ የለቅሶ ምክንያት ከነቢይነት ሥራው ጋር የተያያዘ ነበር፤ ለሕዝቡ መልካሙን የእግዚአብሔር ምክር ሲናገር ያሾፉበታል፤ ስለ ጋጢአታቸው እግዚአብሔር ተቆጥቶ እንደሚቀስፋቸው ሲያስጠነቅቃቸው ሊወገሩትና ሊያሳድዱት ይነሳሉ። እንግዲህ ኢርምያስ የተቀበለው መከራ የጳድታን መከራ ያለቀሰው ለቅሶ ለሚጠፉት የሚራራ የፍቅር ለቅሶ ነበር። ዘሬ ስንቶች ነን ለግል ምቹታችንና ለሥጋችን ምድራዊ ፍላጎት ሳይሆን ለእግዚአብሔር ክብር መገለጽና ለነፍሳት መዳን የምናለቅስ? እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እየተመለሰና የእግዚአብሔርን ቃል በመታዘዝ የሚኖር ሰው በመንገዱ ላይ ከአቅሙ በላይ የሆነ ፈተናና መከራ ቢደርስበት ኢርምያስ እንዳለው « ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው» (ቁጥር 26) ምክንያቱም «እግዚአብሔር በተስፋ ለሚጠብቁት ለምትሻውም ነፍስ መልካም ነው» (ቁጥር 25)

በሕይወታችን ላይ የሚደርሰው ፈተና እግዚአብሔር በፈተናው ሲያሳየን የሚፈልገውን ትምህርት ይጋርድ ይሆናል ነገር ግን አምላካችን በሥራው ሁሉ ዓላማ ያለው፤ የፍቅር አምላክ መሆኑን ከተረዳን ትምህርቱ እያመልጠንም።

ጸ ሎ ት ጌታ ሆይ በፈተና ውስጥ አንተን ማየት እንድችል እርዳኝ

የማታ ማታ ጸሎት ያሸንፋል

«እግዚአብሔር ልመናዬን ሰማኝ፤ እግዚአብሔር ጸሎቴን ተቀበለ»።

የጸሎት ሰው ጸሎተኛነት የሚታወቀውና እምነቱም የሚለካው ጸሎት አሰልፎና ውጤተቢስ መስሎ በሚታይበት ወቅት አጥብቆ መጸለፍና የእግዚአብሔርን መልስ መጠበቁ ነው። እንደዚህ ዓይነት ቆራጥ የጸሎት አቋም የሰይጣን እንቅፋትና ተስፋ የሚያስቆርጥ ፈተና አያጣውም ስለዚህ ለችግሩ አፋጣኝ መልስ ለማግኘት ብቻ ሳይሆን መልሱን ከመቀበል በፊት የሚያጋጥመውንም ተወማሪ ፈተና በእግዚአብሔር ፀጋ ለመወጣት ፈቃደኛ መሆን አለበት። በዛሬው የንባብ ክፍላችን የምንመለከተው ቀደም ብለን የገለጽነውን ዓይነት ቆራጥ የጸሎት አቋም የነበረውን የአሊዬን ልጅ የዳዊትን የጸሎት ሕይወት ነው። ዳዊት ከእግዚአብሔር አጥብቆ የሚፈልገውን ነገር ለማግኘት በሚጸልይበት ጊዜ ከልዩ ልዩ አቅጣጫ ጸሎቱን የሚያወናግፉ ፈተናዎች ገጥመውታል። ሆኖም እግዚአብሔርን በመጠበቅ እስከሞት ድረስ ሥጋትና ፍርሃት የሚያስከትል ፈተና በደረሰበት ጊዜ እንኳ «አቤቱ ተመለስ ነፍሴንም አጽናት፤ በሞት የሚያስብህ የለምና፤ በሲኦልም የሚያመሰግንህ ማን ነው? (ቁጥር 4-6) በማለት በሞት አፋፍም ሳይ ቢሆን ለጸሎቱ መልስ አግኝቶ ለመማስገን ይዘጋጅ ነበር።

ዛሬም በእያንዳንዳችን ሳይ ጸሎትን የሚያስጠላ ተደራራቢ ፈተና ገጥሞን ይሆናል፤ ነገር ግን ስንቶች ነን የማታ ማታ ጸሎት አሸናፊ እንደሆነ ለማስመስከር ፈተናውን ተቋቁመን እስከ መወሰን በጸሎት የምንጸና? ይህ በየጊዜው የምናደርገው ዕለታዊ ልምምድ ነውና ነገ ለምንናረው ህይወት የድል ምክንያት የሚሆነው በዚህ (በጸሎት) ሳይ እንበርታ። ህይል የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር እንደሆነም እንዘንጋ።

ጸ ሎ ት ጌታ ሆይ የጸሎት ሰው አድርገኝ

እምነት ሲያቆጠቁጥ

«እኔስ ከዓይንህ ፊት ተጣልሁ፤ በድንጋጤ አልሁ አንተ ግን ወደአንተ በጫኸሁ ጊዜ የልመናዬን ቃል ሰማኸኝ» ቁጥር 22

ጫካን ወይም ደንን ለመመንጠር የሚፈልጉ ሰዎች የእያንዳንዱን ዘፍ ጉቶ መንቀል ከልቻሉ ደኑን መንጥረዋል ለማለት አይቻልም። ምንም እንኳን ደኑ የቀድሞውን ግርማና ልምሳሚ አጥቶ በድማ የሆነ ቢመስልም በጉቶው ውስጥ በተሰወረው ሕይወት በመተማመን በቁጥቋጦዎቹ የሚጎናጸፈውን ጥንካሬና ውበት በተስፋ ይጠበባታል። የደኑ የቀድሞ መልክና አቋም እንዲመለስ የሚያስፈልግ ቢኖር ጥቂት የዝናብ ጠብታ ወይም ኢዮብ በመጽሐፉ እንዳለው የውሃ ሽታ ነው (ኢዮብ 14:9)።

ብዙውን ጊዜ ሰይጣን ያለው የመወረሻ ጉልበት ከጉቶው በሳይ ያለውን የዘፋን ግንድና ለምለም ቅንጫቾን መቁረጥ ነው። ይሁን እንጂ በክርስትና ሕይወታችን ደምቀውና ጎልተው የሚታዩ በረከቶችንና ፀጋዎችን የተለያዩ ፈተናዎች ቆርጠው ሲጥሉብንና አምልኮአችን ልምሳሚ አጥቶ ዕርቃኑን ሲቀር የነፍሳችንን ደኅንነት እንኳን ልንጠራጠር እንችላለን። ምንም እንኳን አምላካችን ምርጥ የሆኑ ቅዱሳኑ በታላቅ ፈተና ውስጥ በማለፍ እምነታቸው ከወርቅ የጠራ እንዲሆን ቢፈትድም የመወረሻ ተስፋቸው ተሟሎ በምሬት ለዲያብሎስ እጃቸውን እንዲለጡ ፈቃዱ አይደለም። ዳዊት ከደረሰበት መከራ የተነሣ በድንጋጤ ከእግዚአብሔር ፊት እንደተጣለ ቁጥር ነበር ሆኖም « ወደ አንተ በጫኸሁ ጊዜ የልመናዬን ቃል ሰማኸኝ» በማለት ሊሞት የቀረበው እምነቱ ማቆጣጠሩን ያስሰራል። እንደ ዳዊት የተፈተንን የሚመስለን ሰዎች ብንኖር እግዚአብሔር የሚያቆጠቁጥ ጉቶ እንዳስቀረልን ይህንን እንመን፤ ከጋዘናችንም እንጽናናለን።

ጸ ሎ ት ጌታ ኢየሱስ ሆይ እምነትን ሰጠኝ

ሕልሚያ ፍችውም ጠፋብኝ

ከግብጽ ዘመነ መንግሥት (ፈርአን) እስከ ሮም ዘመነ መንግሥት ድረስ 6 ታላላቅ መንግሥታት አልፈዋል። ከእነዚህ ውስጥ የባቢሎን መንግሥት ናቡከደነጾር አንዱ ነው። ኢየሩሳሌምን ከፈረሰና አገሯን ከበዘበዘ በኋላ ብዙ ሰዎችን አፍልሶ በምርኮ ሲወስድ ጳጳረ አንዱ ነበር።

ይህች በዘመኑ የነበረውን ዓለም የምትቆጣጠር ባቢሎን በሰልጣኔዋና በጥበቧ የላቀች፤ በከተማዋ ውበት የተደነቀች ነበረች። የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር አንድ ቀን ህልም አለመ፤ መንፈሱም በየው ህልም ታወከ እንቅልፍም ከእርሱ ራቀ። ይህ ብቻ ሳይሆን ንጉሡ ያየውን ህልም ማስታወስ አቻተው። ስለዚህ የባቢሎንን ጠቢባን (የዚያን ዘመን ኮምፒውተር መሆናቸው ነው) ሰብስቦ «ህልሚያ ንገሩኝ ፍችውንም አምጡ ብሎ አስችጋሪ የሆነ ጥያቄ አቀረበላቸው። የባቢሎን አዋቂዎች ይህን አስችጋሪ የሆነ ጥያቄ መመለስ ስላልቻሉ ንጉሡ ሊገድላቸው ወሰነ።

ይህ በዚህ እንዳለ የእግዚአብሔር ሰው ጳጳረ ነገሩን ሰማ እርሱም ከጊደኞቹ ጋር ምስጢርን ሁሉ ወደሚገልጥ ወደ ህያው እግዚአብሔር ፀለዩ፤ እግዚአብሔርም መልስ ሰጣቸው። ለንጉሡም ገብተው ነገሩት እርሱም ደስ ስላለኙት ሾማቸው።

ይህ ታሪክ አሁን ባለንበት ዘመን የምንኖርን ሰዎች ሕይወት ይመስላል። በየዜና ማሰራጫዎች ሰዎች ሁሉ ሊሰሙ ሊያዩ የሚፈልጉት አሁን እየተከሄደ ያለውን ብቻ ሳይሆን የወደፊቱን፤ የመወረሻውን ስለሆነ በፖለቲካም ሆነ በኢኮኖሚ ረገድ ማወቅ ይኸሉ። በዚና ማሰራጫዎች አዋቂ፤ ሊቅ የተባሉት የተማሩ ሰዎች ተጠርተው ነገ ምን ይመስላል? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ሲታገሉ እናያለን እንሰማለንም። የሁሉም መላምት መልካም ነው፤ ግን ትክክለኛ የሆነው መልስ ያለው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ስለሆነ እኛ በሰሙ የምንጠራ ሰዎች ለዚህ ህልውና ፍችውም ለጠፋበትና መወረሻው ወደት እንደሆነ ለማያውቅ ዓለም መግለጽና እኛ ሳንሆን ምስጢርን ሁሉ የሕይወትን እንቅስቃሴ ሁሉ ሊፈታ የሚችል አምላክ እንዳለ ማሳወቅ ይጠበቅብናል።

ጸ ሎ ት
ጌታ ሆይ! የኑሮ ፍች ለጠፋባቸው ምስክርህ እንድሆን እርዳኝ።

ያለ ፍርሃት መኖር

«በእግዚአብሔር ታመን፤ አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል? ቁጥር 4:11

ፍርሃት የሰውን ደስታና የእርካታ ሰሜት ይሰርቃል፤ በሚዋደዱ ሰዎች መካከልም ገብቶ አንዱ ሌላውን እንዲጠራጠር ያደርጋል። አንዳንድ ሰዎች ለኑሮ የሚያስፈልገው ሃብትና በቂ ንብረት እያላቸው ሁልጊዜ በሥጋትና በፍርሃት ይኖራሉ፤ ሌሎች ደግሞ ዝቅተኛ የገቢ ምንጭ ስላላቸው፤ የሚያከራ የትምህርት ደረጃ ሳይ ስላልደረሱ ወይም የሚመኩባቸው ዘመዶች ወይም ጊደኞች ስሊላቸው በፍርሃት ይዋጣሉ። ከፍርሃት ነፃ ሆኖ ለመኖር የሚያስችለው መንገድ ምንድን ነው? የዚህን ጥያቄ ምስጢር የተረጋው ጻዊት «በእግዚአብሔር ታመንሁ፤ አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል?» ቁጥር 4:11 በማለት መልሱን ይሰጣል።

ጻዊት ይህን ያለበት ጥሩ ምክንያት አለው ብዙ ሰዎች ላገኙት በረከት እግዚአብሔርን አያመሰግኑም፤ ለማከናወን ላቀዱትም ሥራ ከእግዚአብሔር ማስተዋል፤ ኃይልና ብርታትን በጸሎት አይጠይቁም ስለዚህም የሚተማመኑበትን የሥጋ ብርታትና ንብረት የሚፈታትን ሌላ ኃይል በመጣ ጊዜ ሊፈሩና ሊርበተበቱ ይጀምራሉ። እምነቱን ሁሉን በሚችል በእግዚአብሔር ላይ ያደረገ ክርስቲያን ግን ኃይሉ፤ ጥበቡና ብርታቱ ከአምላኩ እንደሆነ በማወቅና ያለእርሱ ፈቃድ አንዳችም ጉዳት እንደማያገኘው በማመን ከሰው ፍርሃት ነፃ ሆኖ በመተማመን ይኖራል። ለፍርሃታችን ምክንያቱ ሰው ከሆነ እምነታችንን ሰውዬውን በፈጠረውና በእርሱም ላይ ሙሉ ሥልጣን ባለው በእግዚአብሔር እንታመን።

ጸ ሎ ት እግዚአብሔር ሆይ አንተን አባቴን ብቻ እንዳይ እርዳኝ

በድል ማግስት ለቅሶ

«ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱ ጋር ተቆጠርሁ፤ ረዳትም እንደሌለው ሰው ሆንሁ» ቁጥር 4

ጠቢቡ ለሎሞን ከተናገራቸውና በብዙ ሰዎች ዘንድ ከሚጠቀሱለት ምርጥ ጥቅሶች አንዱ በመጽሐፈ መክብብ 3:1-2 ላይ «ለሁሉ ዘመን አለው፤ ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው» ያለው ነው። በምዕራፍ 34 ላይ «ለማልቀስም ጊዜ አለው » በማለት ሲስቅ ተወልዶ ሲስቅ የሞተ ሰው እንደሌለና አሁንም እንደሚኖር ይጠቁማል። ይሁን እንጂ አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህንን ገሃድ እውነት ስተው በሃሳባቸው ያጽኑትን የ«ሃሌ ሉያ» ሕይወት ለሌሎችም ለማስተላለፍ ይሞክራሉ። እንደዚህ የመሰለ አስተሳሰብ ያላቸው ክርስቲያኖች ልቅሶ ትካዜና እርሮ የደከማ ክርስቲያኖች መታወቂያ በማድረግ ክርስቲያን ዘወትር ድል አድራጊና ሃሌ ሉያ እያለ የሚራመድ ሰው ነው በማለት ከእግዚአብሔር ቃል የተዘባ ሃሳብ ያቀርባሉ። ዳዊት ታላቅ የእምነት ጀግና ነበር። ሆኖም ይህ የእምነት ጀግና ስለ ድሉ በመዘመር ብቻ ዕድሜውን አልወረሰም ለዚህ ጀግና እንዲህ የልቅሶና የዋይታ እንጉርጉሮ ጊዜ ነበረው።

በዛሬው የንባብ ክፍላችን ላይ የአቤቱታ ድምጽ የሚያሰማው ዳዊት ቀደም በለው ጊዜ ማለት በምዕራፍ 86:12 ላይ «አቤቱ እምሳኪ ሆይ በልቤ ሁሉ አመለግንሃለሁ፤ ለዘላለምም ስምህን አከብራለሁ፤ ምህረትህ በእኔ ላይ ታላቅ ናትና፤ ነፍሴንም ከታችኛይቱ ሲዶል አድነሃታልና» በማለት የዝማሬ ዜማ ያለው ቃል ተናግሮ ነበር። እኛም ብንሆን በገንነው ጥቂት በረከት መደሰት ብቻ ሳይሆን ለበለጠ በረከትና የእግዚአብሔር ጥሪ ለንዘጋጅ የልቅሶና የትካዜ ጊዜ እንደሚቆየን እንዘንጋ ቢሆንም በፊታችን የሚቆየንን ሰላምና ድል እያሰብን በትዕግሥት እንኑር።

ጸ ሎ ት እግዚአብሔር ሆይ ልቤን እንደዳዊት ልብ አቅናልኝ

«ፍለጋውን እንድትከተሉ»

«ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቀላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና።» ቁጥር 21

በትዕግሥት መከራን መቀበል በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ የሚያስገኝ ነው። ክርስቶስ አንዳች በደል ሳይገኝበት ስለ እኛ መከራ ተቀበለ። እኛ ግን መከራ ብንቀበል እንዲ ስለራሳችን ነው። ክርስቶስ በመከራው እኛን ሊያድን፤ ዳግመኛም ስለ እምነታችን በትዕግሥት መፈተንን እንድንግር ምሳሌ ሊሆንን ተፈትኗል።

የክርስቶስ ደቀመዝሙር የሆነ ክርስቲያን፤ መልካም ዜጋነቱን፤ ቅንና ታማኝነቱን እያሳየ ቢፈተን ደስ ይለዋል። ስለሆነም ክርስቲያን በማያምኑት መካከል፤ ቀድሞ ከነበረው ሕይወት የተለየ መሆኑን፤ በኑሮው ሁሉ እያስመሰከረ የሚገጥመውን ፈተና ቢጋፈጥ የሚያስፈራው የለም። ዋናው ነገር የተጠራለትን የከበረ ተልእኮ እየፈጸመ መራመድ ነው።

ክርስቲያን የተመረጠ ትውልድ የንጉሥ ካህን ቅዱስ ሕዝብ ለውርስ የተለየ ወገን ነው። ደግሞም የክርስቶስን በጎነት፤ አዳኝነት፤ ፈዋሽነት፤ ለማወጅ ከወለደ ወደሚደነቅ ብርሃን ተጠርቶአል።

ክርስቲያን ወገኔ ሆይ ስለዚህ ያዳኝህን ምሳሌ እየተከተልህ ወደ ተስፋይቱ ሃገርህ ተራመድ። ድሉ የአንተ ነው።

ጸ ሎ ት ጌታ ኢየሱስ ሆይ አንተም እንዲ መከራ ተቀብለሃልና ምሳሌህን እያየሁ በሚደርስብኝ ፈተና ሁሉ በትዕግሥት መጽናትን እንዳገኝ እርዳኝ።

«በከንቱ ያመልኩኛል»

ከቤተክርስቲያን መልስ ሁለት ሲቶች ሲወዋወቁ አንዲቷ «ዛሬ ቤተክርስቲያን እክሊት የለበሰችውን ቀሚስ እየሸልኝ?» ብላ ትጠይቃታለች ሌላዋም መልሳ «አይ ፕረ አሳየሁም » ትላታለች። ጠያቂዋ ደግሞ «ከዚያ ላር የተቀመጠው ሰውዬ እንዴት ያደርገው እንደነበር እየሸው?» ተጠያቂዋም «እንደውም ልብ አላልኩትም» ብላ ትመልስላታለች። አሁንም ሳትሰለች «የእነእክሊት ልጆች የሚሆኑትን አይተሸል?» ብላ ስትጠይቃት ጓደኛዋ የምትጠይቃትን ሁሉ በደንብ እንዳሳስተዋለች ስትነግራት ጠያቂዋ በመቆጣት «ታዲያ አንቺ ምኑን ነው ቤተ ክርስቲያን ሂድኩ የምትይው» ብላ ዘለፈችት ይባላል።

ይህ ታሪክ በቀልድ መልክ ቢነገርም ጠንክር ያለ እውነትን ያዘለ ነው። ብዙዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን ዕሁድ ዕሁድ አዘውትሮ መሄድ አንዳንዶችም ለፋሲካና ለገና በዓላት ብቻ በመሄድ ክርስቲያናዊ ግዴታን የፈጸሙ መስሎ ይታያን ይሆናል። በየአብያተ ክርስቲያናቱ ተገኝተን በሥርዓቱ ላይ በመከፋፈላችን እግዚአብሔርን በእርግጥ አውቀንዋል፤ ወይንም የነፍሳችንን የውስጥ ጥማት መልሰናል ማለት አይደለም። ቤተክርስቲያን የምንሄደውም የሰዎችን ሁኔታና እነጋገር፤ አለባበስ እንዲሁም ዝማሬና ፀሎት አቃቂር ለማውጣት አይሁን።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የነቢዩን የኢሳይያስን ትንቢት በመጥቀስ « ይህ ህዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል። ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው። የሰውም ሥርዓት የሆነ እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል » ብሎ ይናገራል።(ማቴ 15:8)

ቤተ ክርስቲያን ስንሄድ እግዚአብሔርን ለማምለክ ቃሉን ለመለማት፤ ከሌሎችም ክርስቲያኖች ጋር ኅብረትን ለማድረግ እንደጽድቅ ቆጥረን ነፍሳችን ከእግዚአብሔር ገልውና ሳትገናኝ ብንመለስ የምናታልለው እግዚአብሔርን ሳይሆን እራሳችንን ነው፤ እርሱ ልብንና ኩላሊትን ይመረምራልና። ከእግዚአብሔርም ጋር ያለን ጉዞ እውነተኛ ሳይሆን የመምሰልና የማስመሰል ውስጠ ባዶ ይሆናል። ህይወታችን ይህን የሚመስል መሆኑን ከተንከብን በእግዚአብሔር ፊት ንስሃ በመግባት ወደፊት ቤተ ክርስቲያን ስንሄድ በፍጹም ሃሳባችን ለማምለክ እንወስን።

ጸ ሎ ት
ጌታ ሆይ እውነተኛ እምልኮን በውስጤ ፍጠር፤ ኃይልህንም እንዳይ እርዳኝ! አሜን።

«ከቃልህ የተነሣ ትኮነናለህ»

የፈረንሳይ ተወላጅ የሆነ አንድ ፈላስፋ ስለቃል ሲናገር «ቃል ለሰው ልጅ የተሰጠው ሃሳቡን ሊገልጽበት ይመስለናል እንጂ ቃል ለሰው የተሰጠው ሃሳቡን እንዲሸፍንበት ነው» አለ ይባላል።

በሐሰትና በሽንገላ ላይ ያሉ ሰዎች የሰሩት ተንኮል እንዳይታወቅባቸው በአንደበታቸው ቀልጣፋነትና ጩኤነት ነገርን ሁሉ ለማስተካከልና፤ ሰውን ሁሉ ለማሳመን ይሞክራሉ። ሆኖም በተናገሩ መጠን በውስጣቸው የተደበቀውን ክፍትና ሸር የሚያጋልጥ ሆኖ ይገኛል።

ክርስቲያን አለጥንቃቄ የሰንፍናንና የዋዛ ፈዘዘን ንግግር በአንደበቱ የሚያስተላልፍ ሰው አይደለም። በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ባገኘው የነፍስና የሥጋ ደህንነት በእግዚአብሔር ፊት ሲመለስ፤ እግሩ ወዴት እንደሚሄድ፤ ዓይኖቹስ ወዴት እንደሚያዩ ብቻ ሳይሆን አንደበቱም ምን እንደሚናገር ማስተዋል አለበት።

« በልብ ጥልቀ ከተረፈው አፍ ይናገራልና ሰዎች ስለሚናገሩት ስለከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል። ከቃልህ የተነሣ ትፀድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትኮነናለህ » ማቴ 12:35-36።

ይህን የጌታ ቃል በዕለት ኑሮአችን ልንለማመደው የሚገባን ትዕዛዝ ነው። «ሳሳስብ ነው የተናገርኩት፤ ሰቀልድ ነው እንጂ እንደሱ ማለት አይደለም» የሚሉት ዘይቤዎች ስህተቶቻችንን ለመሸፋፈን የምንጠቀምባቸው ዘዴዎች ናቸው እንጂ በቂ ምክንያቶች አይደሉም። ይህ ማለት ክርስቲያኖች መልካም ወዋታና አግባብ ያለው ቀልድ አይቀልዱም ማለት አይደለም። ግን ወዋታውም ሆነ ቀልዱ ሌላውን ሊጎዳ የሚችል ሳይሆን አግባብ ያለውና ለማንኛውም የሚጠቅም ብቻ መሆን አለበት። የምንናገራቸው ቃላት ሌሎችን ብቻ ሳይሆን ራሳችንን የሚያስደነግጠን ጊዜ አለ። ይህ ሲሆን ይህ ዓይነት ቃል መቼና እንዴት እንደተቀበረ ልባችንን በመመርመር እግዚአብሔር ውስጣችንን እንዲያጠራ በፊቱ በመጠየቅ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ከአንደበታችን የተነሳ ተሰናክለን እንዳንገኝ መጠንቀቅ ይገባል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ ሲናገር « ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ እንደሚያስፈልገው ለማንኛውም የሚጠቅም ማናቸውም በጎ ቃል እንጂ ክፉ ቃል ከአፋችሁ አይውጣ » ኤፌ 2

ጸ ሎ ት
እግዚአብሔር ሆይ በአንደበቱ ሰዎችን ከማሰናከልና ሰዎችንም ከመጉዳት ጠብቀኝ።

«አንደበት»

ትናንት እንደተመለከትነው የክርስቲና ኑሮአችን አንደበትን ባለመገታት ሊያመጣ የሚችለውን ችግር አይተናል። በዚህ ላይ የእግዚአብሔር ቃል ብዙ የሚናገረው ነገሮች አሉት። እንዳንዶቹን እነሆ እንጠቅሳለን።

«እግዚአብሔር በሰማይ እንተ በምድር ነህና በአፍህ አትፍጠን በእግዚአብሔርም ፊት ቃልን ይናገር ዘንድ ልብህ አይቸኩል። ስለዚህ ቃልህ ጥቂት ትሁን» መክብብ 5:2

«አንደበትም እሳት ነው። አንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመጸኛ ዓለም ሆኖአል፤ ሥጋን ሁሉ ያሳድፋልና በእርሱ ጌታንና አብን እንባርክለን በእርሱም እንደእግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ። ወንድሞቼ ሆይ ይህ እንዲህ ሊሆን አይገባም» ያዕቆብ 3:6-12

«ስለዚህ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ሰው ሁሉ ለመስማት የፈጠነ ለመናገርም የዘገየ ለቁጣም የዘገየ ይሁን፤ የሰው ቁጣ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይሰራምና። ያዕቆብ 1:19 «አቤቱ ለአፌ ጠባቂ አኑር የከንፈሮቹንም መዝጊያ አብጅ» መዝ 140:3

«ሕዝቡንም ጠርቶ ሰው አስተውሎም ሰውን የሚያረክሰው ወደአፍ የሚገባ አይደለም ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አሳቸው» ማቴ 15:10

ጸ ሎ ት

እግዚአብሔር ሆይ ከእኔ የሚወጡትን ቃላት ሁሉ ተቆጣጠር፤ እነሆ አንደበቲ አንተን ይባርክና ያመሰግን ዘንድ ለእህቶቼና ለወንድሞቼም መጽናኛ ይሆን ዘንድ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ትቀድሰው ዘንድ እለምንሃለሁ። አሜን!

«እግዚአብሔርም እንደተናገረው አደረገላት»

በእገራችን ሕፃናት እናቶቻቸው ወደገበያ ሲወጡ፤ ሸንኮራ አገዳ፤ ወይም ጣፋጮችን እናመጣቸውን ስለሚያደርጉ ድረስ ደጅ ደጅን እያዩ ጊዜውም ሲደርስ እውጭ በመውጣት በተስፋ ይጠባበቃሉ። እንዳንድ ጊዜ እናቶች ባይባከላቸው ወይም በገበያ ግርግር ምክንያት በመዘንጋት ባይ እጃቸውን ሲመጡ ሕፃናቱ ያዝናሉ፤ ሃዘናቸውንም በልቅሶ ይገልጻሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል የያዘ መጽሐፍ ነው። እግዚአብሔርም ለሰው ልጆች የሚናገረው ቃል ኪዳንም የሚገባው በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እንደተጻፈው እንደሆነ እናምናለን። እግዚአብሔር አምላክ እንደሰው ስለአይደለ «አደርገዋለሁ» የሚለው ቃሉ የሚሰጠንም ተስፋና ቃል ኪዳን ዘለዓለማዊና የሚታመን ነው።

«እፈጽመው ዘንድ በቃሌ እተጋለሁ» ኤር 1:12 «ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም» ማቴ 24:35 ብሎ ስለተሰፋው ቃል ይናገራል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እንደምናነበው ሣራ ልጅ ለመውለድ «ጊዜዬ አልፏል» ብላ ተስፋዋን በቆረጠችበት ጊዜ እግዚአብሔር ልጅን እንደሚሰጣት ቃል ገብቶላት ነበር። ስለዚህም ጊዜው በደረሰ ጊዜ አሰባት እንደተናገረው አደረገላት።

እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን የሚያከብር አምላክ ስለሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሰጠንን ቃል ኪዳኖችም ሆነ በልባችንም የሚናገሩንን ተስፋና ቃል ኪዳን ይጠብቃል። ስለዚህ እኛም በቃሉ ላይ ተደግፈን በተስፋና በትዕግሥት እንድንጠብቀው ታማኞች መሆን ያስፈልገናል። እንዳንድ ጊዜ የሰጠን ተስፋና ቃል ኪዳን የዘገየ ቢመስልም አይዘገይም ዘግይቶም አያውቅም። ሁኔታዎች አጠራጣሪ በሚሆኑበት ጊዜ፤ ችግሮቻችንም መፍትሔያቸው ያለፈ በሚመስለን ጊዜ፤ ብዙ በመጠበቅም ነፍሳችን በዘላች ጊዜ እንኳን ተስፋችንን በእርሱ ላይ ትተን መጠባበቅ ያስፈልገናል።

«ብላቴኖች ይደክማሉ፤ ይታክቱማል፤ ጎበዝዝቱም ፈጽሞ ይወድቃሉ። እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ። ኢሳ 40:30

ጸ ሎ ት

ጌታ ሆይ በቃልህ ላይ እንድታመን እርዳኝ

ክድካሚ በሚሆነው ነገር እመከለሁ-

«ትምክህት የሚያስረዳግ ከሆነ ክድካሚ በሚሆነው ነገር እመከለሁ»። ቁጥር 30

ጳውሎስ በዕብራዊነቱ በእሥራኢያዊነቱ የአብርሃም ዘር በመሆኑ የክርስቶስ አገልጋይ በመሆኑ በዚህ ሁሉ ሊመከ ሊችል እንደ ከንቱ ነገር ቆጥሮታል። ይሁን እንጂ በእነዚህ ነገሮች በይመከም እንኳ በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች መካከል የሃሰት መምህራን ገብተው ጳውሎስን ይነቅቱና ትምህርቱን ያንቋሽሹ ስለነበረ ክርስቲያኖች ተታለው በህሰት ትምህርት እንዳይበክሉ ከሃሰተኞቹ መምህራን ይልቅ ምን ብልሟ እንዳለው ለክርስቲያኖቹ ማሰራጀት ግድ ሆነበት። በወገንና በትምህርት ከእነርሱ ያላነሰ ሊሆን በአንድ ነገር ግን ከእነርሱ እንደሚበልጥ ገለጸ፤ ይኸውም በክርስቶስ የተሰጠውን አገልግሎት በመፈጸም ማናቸውም ዓይነት መከራ ቢደርስበት ስለ ክርስቶስ ሁሉን ለመቀበል የተዘጋጀ መሆኑን ነው።

ሐዋርያው «የሥጋዬ መውረያ» ብሎ የሚጠራው ልዩ ዓይነት በሽታ ነበረው። ከዚህም በሽታ ለመዳን ብዙ ጊዜ ጸለየ፤ በኋላ ግን ያ የሚያስቃየው ሥቃይ ጥቅም የሚሰጠው መሆኑን ተረዳ፤ ከበሽታው ሥቃይ የሚያጸናውና የሚያስችለው የእግዚአብሔር ኃይል መሆኑን ተገነዘበ (ቁጥር 9)።

አኛም የክርስቶስ ተከታዮች የሆንን ሁሉ ማናቸውም ዓይነት መከራ በሽታ ወይም ስደት ቢደርስብን ለእርሱ ብለን ሁሉን ብንቀበል በፀጋው እንበረታለን ኃይሉ በድካም ይፈጸማልና።

ጸ ሎ ት
ጌታ ሆይ በሚሆነው ነገር ሁሉ ከአንተ ጋር እንድጸና እርዳኝ።

«ለዘለዓለምም አይጠማም»

« እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ወደውሃ ኑ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሉም ኑ ያለገንዘብም ያለዋጋም የወይን ጠጅንና ወተት ግዙ። ገንዘብን፤ እንጂራ ሳይደለ፤ የድካማችሁንም ዋጋ በማያጠግብ ነገር ለምን ትመዝናላችሁ (ታባክናላችሁ) » ኢሳ 55:2

አንድ የግሪቦች የጥንት ተረት ስለአንዲት የተጠማች ወፍ ሲናገር ወፈቷ እጅግ ከመጠማቷ የተነሳ ውሃ እየፈለገች ስትበር፤ በመንገድ ጻር ያለ ሰሌዳ ሳይ በአንድ ጥሩ ሰዓሊ የተሳለ ውሃ የያዘ የዋንጫ ምስል አይታ፤ የእውነት ውሃ መስፈት በረራዋን አፋጥና ከዚያ ውሃ ተጎንጭታ ለመርከት በማለት ከሰሌዳው ጋር በመጋወት ተከስክሳ እንደወደቀች ይተረታል።

በዚህ ዓለም ኑሯችን በአካባቢያችን እውነት የሚመስሉ ብዙ የሚያብልጡል። የሚያስገመጁ ነገሮች ይገኛሉ። ሰዎችም «የሕይወት ትርጉም ምንድነው?» በማለት በእነዚህ ነገሮች ደስታና ትርጉም ለማግኘት ይሞክራሉ።

የሰው ልጅ በውስጡ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ስላለበት እግዚአብሔርን እስከሚያውቅ ድረስ የሕይወት ዘመኑን ሁሉ የእግዚአብሔርን ዕውቀት ከመጠማት አያቆምም። መዝሙረኛው «ነፍሴ ወደሕያው አምላክ ተጠማች» መዝ 41:2 ሲል ይህንን የውስጥ ፍላጎት ገልጾታል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሰው ልጅ ውስጥ ስላለው የነፍስ ጥማትና ሊያረካው ስለሚችለው ነገር ሲናገር፤ « እኔ ከምስጠው ውሃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘለዓለምም አይጠማም። » ዮሐ 4:15 እንዲሁም « በእኔ የሚያምን ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም » ዮሐ 6:15። በሌላ ቦታም እንዲህ ይላል « ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ዋን ኢየሱስ ቆጥ፤ ማንም የተጠማ ቢኖር ወደእኔ ይምጣና ይጠጣ። » ዮሐ 7:37

የዚህ ቃል ትርጉም ያልገባን ሰዎች ይህንን የጌታችንን ቃል በጽኑና ልናስበው ይገባል። ለጥማታችን እርካታ ሊሰጠን የሚችለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። እውነትና አስደሳች በሚመስሉ ነገሮች እርካታን ብንፈልግ ጊዜአችንን እና ገንዘባችንን በመወረሻም እንደወፈቱ ሕይወታችንን ማባከን ነው እንጂ በዓለም ላይ የነፍስንና የሥጋን ዘላቂ እርካታ ልናገኝ አንችልም። ዘላቂ እርካታን ሊሰጠን የሚችለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ስለሆነ ስለእርሱ ማወቅ ብቻ ሳይሆን እርሱን እንደግል አዳኝና ጋደኛ መተዋወቅ፤ ዕለት ዕለትም ከእርሱ ጋር በመጓዝ ነው።

ጸ ሎ ት

አንተ ጎበዝ ተነሣ

« እግዚአብሔር ሕዝቡን ጎበኘ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰግኑ»
ሉቃስ 7 16

ይህ ጊዜ በአሜሪካ አገር የምሥጋና ቀን (Thanks Giving) በመባል ይታወቃል። ለብዙ ቤተሰቦች ከረጅም ጊዜ በኋላ በአንድነት እራት የሚበሉበት እንዲሁም ለአንዳንዶች ለእግዚአብሔር ምስጋና የሚሰጡበት ጊዜ ነው። በዘረው የንባብ ክፍላችን እንደምንመለከተው ናይን በምትባል ከተማ ኢየሱስ እንዳለፈ፤ ለቅሶም ወደ ምሥጋና ተለውጦ እግዚአብሔርን ሲያከብሩ እናያለን።

ጌታ ኢየሱስ ወደዚህች ከተማ በር በደረሰ ጊዜ የሞተ ሰው ተሸክመው ለቀብር ሲወጡ ሰዎችን አገኘ። የሞተው ልጅ እናት ሌላ ልጅ አልነበራትም። ሌላም እንዳትወልድ መበለት ነበረች። ኢየሱስም ይህችን በሃዘን የተመታች ዓይኗ በዕንባ የተሞላ ሊት ባየ ጊዜ አዘነላት። ቀርቦም ታረዘውን ነክ፤ የሞተውንም «አንተ ጎበዝ እልሃለሁ ተነሣ» አለው። የሞተውም ተነሣ ለእናቱም ሰጣት። ይህንን ድንቅ ሥራ በዓይናቸው የተመለከቱ የናይን ሰዎች «እግዚአብሔር ሕዝቡን ጎበኘ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰግኑ» ብዙ የተደረገለት በብዙ ሊያመሰግን ይገባዋል።

እኛም በጌታ ኢየሱስ ፍቅር ከወለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የተጠራን እግዚአብሔርን ዘረ ብቻ ሳይሆን ዘወትር ልናመሰግነው ይገባል። የሞተው ህይወታችንን ነፍስ የዘራበት፤ የለቅሶ ኑሮአችንን ወደ ደስታ የለወጠው፤ ዘረም የማይጠፋ ተስፋ የሆነንን እግዚአብሔርን ብዙ እንደተደረገለት ህዝብ በብዙ ልናመሰግን ይገባል። እንደበታችን እንደተወደዱ ልጆች በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊም ቅኔ እግዚአብሔርን ዘወትር ስለሁሉ የሚያመሰግን ይሁን መዝሙረኛው እንዳለው «እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግን»።

ጸ ሎ ት

እግዚአብሔር ሆይ ስለሆነው ስላልሆነው፤ ስላገኘሁት ስላላገኘሁት፤ ስላለፈው ስለሚመጣው፤ ስለሁሉም አመሰግንሃለሁ።

አሥሩ አልነጹምን?

«ኢየሱስም መልሶ አሥሩ አልነጹምን? ዘጠኙስ ወዴት አሉ?»
ሉቃስ 17:17

አንዳንድ ጊዜ በተለያዩ የቴሌቪዥን ፕሮግራሞች ሰዎች ሰዎችን ሲያስፈልጉ እንመለከታለን። ለምሳሌ ያህል በቪትናም ጦርነት ጊዜ የቆለለ አንድ የአሜሪካ ወታደር በዚያን ጊዜ የረዳቸውን ነርስ ለማመስገን ሲያስፈልግ አይቻለሁ። በሌላም ፕሮግራም በመኪና አደጋ የተጎዳ ወጣት የሚገባውን ዕርዳታ ሰጥቶ ወደ ሆስፒታል ያደረሰውንና የረዳውን ሰው ለማመስገን ሲያጠያይቅ ተመልክቼአለሁ። እነዚህ ሁሉ ረዳት በሌለበት ጊዜ የደረሱላቸውን ለማመስገን የምሥጋና ባለዕዳዎች ሆነው እናያለን። ዕዳቸውንም ለመክፈል ባለውለታዎቻቸውን በዚያ ማሰራጫ መንገዶች ያጠያይቃሉ።

በዘረው የንባብ ክፍላችን ስለ አስር ሰዎች እንመለከታለን። ሁሉም እየወጡ ኢየሱስ እንዲፈውሳቸው ለመጎት። ለሁሉ የፈውስ ቃል ተሰጠ፤ «ሂዱ ራሳችሁን ለከህናት አሳዩ» ተባለ። ሆኖም ፈውሱን ባገኘ ጊዜ ሲያመለግን የመጣ አንድ ሳምራዊ ብቻ ነበር። ኢየሱስም «ዘጠኙ ወዴት አሉ?» ብሎ ሲጠይቅ እንመለከታለን። አስር ሰዎች ፈውስ ተቀበሉ አንዱ ብቻ ለምሥጋናና እግዚአብሔርን ለማክበር ተመለሰ።

ዘረም እያንዳንዳችን እንደነዚህ ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ መልካም ነገሮችን ተቀብለናል። በሰላም ውለን ማድራችን፤ በዘላለማዊ ፍቅር መወደዳችን፤ ከኢየሱስ ጋር ወራሾች መሆናችን። . . . ስንቱ ተቆጥሮ ያልቃል። አዎ ብዙ የተቀበልን፤ ብዙ የተደረገልን ሰዎች ነን። እኛም እንደ አንዱ ሳምራዊ ለምሥጋናና እግዚአብሔርን ለማክበር የታመንን መሆን አለብን። ምሥጋናችን ለእርሱ ሲያንሰው ነውና እንግዲህ በፊታችን ባሉት ቀናትና ወራት ውለታውን እየቆጠርን ባለውለታችንን በምሥጋና ከፍ ከፍ እናድርገው።

ጸ ሎ ት

ባለውለታዬ ሆይ በህይወት ዘመኔ ሁሉ እባርክሃለሁ።

አመስግኑት

«እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን ሃሌሉያ» መዝ ሳዊት 150:6

ሳዊት እግዚአብሔርን ማመስገን ማለት ምን እንደሆነ አጥብቆ የተረጋገ ሰው ነው። ስለዚህም በብዙ ቦታዎች አምላኩን ሲባርክ እናያለን። በመዝሙረ ሳዊት ሳይ እግዚአብሔርን እንዲህ ይለዋል አቤቱ በልቤ ሁሉ አመስግንሃለሁ መዝ (9:1) የረዳኝን እግዚአብሔርን አመስግናለሁ መዝ (13:6) ከብሬ ትዝምርላህ ዘንድ ዝምም እንዳትል ልቅሶይን ለደስታ ለወጥህልኝ ማዊን ቀድረህ ደስታንም አስታጠቅኸኝ። አቤቱ አምላኬ ለዘላለም ለግንሃለሁ መዝ(30:11-12) እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርክሃለሁ፤ ምሥጋናውም ዘወትር በአፈ ነው መዝ(34:1) ከዘላለም እስከዘላለም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ መዝ(41:13)ፀሎቴን ያልከለከለኝ፤ ምህረቱን ከእኔ ያሳራቀ እግዚአብሔር ይመስገን መዝ(66:20) እግዚአብሔርን ስም በዝማሬ አመስግናለሁ፤ በምሥጋናም ከፍ ከፍ አደርገሃለሁ መዝ(69:30) ብቸውን ተዓምራትን የሚያደርግ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ። የምሥጋናው ስም ለዓለምና ለዘላለም ይባረክ። ምሥጋናውም ምድርን ሁሉ ይመላ። ይሁን ይሁን። መዝ(72:18-19) ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ ሃሌሉያ። መዝ(104:35) ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም ድረስ የእግዚአብሔር ስም ብሩክ ይሁን። ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መገቢያው ድረስ የእግዚአብሔር ስም ይመስገን። መዝ (113:2-3) አንተ አምላኬ ነህ አመስግንህማለሁ። አንተ አምላኬ ነህ ከፍ ከፍ አደርገሃለሁ፤ ስምተኸኛልና መድሃኒትም ሆነኸኛልና አመስግንሃለሁ መዝ (118:28) አቤቱ አዲስ ቅኔ እቀኝሃለሁ፤ አሥር አውታር ባለው በገና እዝምርላሃለሁ።መዝ (44:9) በየቀኑ ሁሉ እባርክሃለሁ፤ ስምህንም ለዘላለም ዓለምም አመስግናለሁ መዝ(45:2)

ጸ ሎ ት

ጌታ ሆይ እንደ ሳዊት አፈን ለምሥጋና ክፈት።

የማመስገን ሃይል

«እግዚአብሔርን በዚህ ያመስግኑ ነበር ድንገትም የወገኒው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ።»

ሰልፍ የሚወጣ ሠራዊት ጠላቱ ማን እንደሆነ ብቻ ሳይሆን እንዴትም እንደሚያሸንፍ ማወቅ አለበት። እኛም ክርስቲያኖች ሰልፈኞች ነን። መጽሃፍ ቅዱሳችንም እንደሚል «መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለም፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከወለማ ዓለም ገዥች ጋር በሰማያዊ ስፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳውያን ሰራዊት ጋር ነው እንጂ።» (ኢፌ 6:12) ይህም የእኛ ጠላት ከሚጠላው ነገር አንዱ የክርስቲያኖችን ምሥጋና ነው። ስናመስገን እግዚአብሔር ከችግረ በላይ ነው፤ የሚያስፈልገንን ያውቃል ይሰጠንማል፤ ማለታችን ነው። ምሥጋና በጠላት ሃይል ሳይ ድልን ይሰጠናል።

በዛሬው የንባብ ክፍላችን እንደተመለከትነው ጳውሎስና ሲላስ በሌሊት በእስር ቤት ውስጥ እግዚአብሔርን በዚህ ያመስግኑ ነበር። ምሥጋናቸው ድብቅ ጦርን አስነሳ፤ የወገኒው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ። በምሥጋና እስራታቸው ተፈታ፤ በምሥጋና ድል አገኙ።

ኢዮሳፍጥ አጥንና ጥዓብ ሊወጉት በመጡ ጊዜ «ምህረቱ ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ» የሚሉ መዘምራንን አቆመ። ምሥጋናውንም ዝማሬውንም በጀመሩ ጊዜ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አስነሳ፤ ጠላታቸውንም ሁሉ አጠፋላቸው። አዎ በምሥጋና ድል ይገኛል። ጠላታችን ይህንን አጥብቆ ስለሚያውቅ በችግራችን እንድናገራመርምና እንድንፈራ እንጂ እንድናመስገን አይፈልግም። እግዚአብሔር ደግሞ «ምሥጋናን የሚሰዋ ያከብረኛል፤ የእግዚአብሔርን ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ ከዚያ አለ።» መዝ (50): 23 ይለናል።

ወገኔ ዛሬ በማመስገን ውስጥ ያለውን ታላቅ ሃይል አስብ። የጠላትን ሥራ ሊያፈርስ፤ የፀሎት ጥያቄህን መልስ ሊሰጥ፤ ከሸለቆ ኑሮ ወደ ተራራ ህይወት ሊያስገባህ ይችላል። እግዚአብሔር አምላክህን በሁሉ ስለሁሉ ሁልጊዜ አመስግን።

ጸ ሎ ት

አቤቱ ስለሁሉ አመስግንሃለሁ።

የምድር ጨው ናችሁ-

ጨው በብሉይ ኪዳን ዘመን ከህናት ብዙ አይነት ሥራዎችን ያከናውኑበት ነበር። ለዚህም ዘሊ 2:13 ላይ ለእግዚአብሔር የሚቀርበው ቁርባን ሁሉ በጨው የጣፈመ መሆን እንዳለበት ሲናገር፤ ዘኁ 18:19 ደግሞ እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ጋር «የጨው ቃል ኪዳን» በመግባት የጨው ጣዕሙ እንደማይለወጥ ሁሉ የእግዚአብሔርም ቃል ኪዳን እንደማይለወጥ የማሳያ ምልክት እንደሆነ እናያለን።

ለዳዊትና ለልጆቹም በጨው ቃል ኪዳን መንግሥትን ለዘለዓለም እንደሰጠ ይናገራል። 2ዜና 13:5 ከዚሁ ጋር የመድሃኒትነት ባህሪ ያለው ይሄው ጨው ህግናት ከተወለዱ በኋላ የሚታጠቡበት ካልታሰበ የንክኪ በሽታ የሚከላከሉበት እንደሆነም እናነባለን።(ሕዝ 16:4)

እንደዚህ ያለ ሰፋ ያለ ታሪክና ብዙ ተግባር የያዘውን የጨውን ባህሪ ሁሉ አጠቃሎ በመያዝ ነው ጌታ ኢየሱስ እናንተ የዓለም ጨው ናችሁ ያለው። (ማቲ 5:15)

ጨው ሰው ሰራሽ አይደለም፤ ጨው መድሃኒት ነው፤ ጣዕሙን አይለውጥም፤ ጨው ውሃ ያስጠማል፤ ይህ ዘወትር ምግባችንን ለማጣፈጥ የምንጠቀምበት ጨው ወጥ ውስጥ ስንጨምረው መጥነን ወይም ለከተን ነው።

ታዲያ ክርስቲያኖች የዓለም ጨው ናችሁ ስንባል የምንሰጠው መልስ ምን ይሆን? በዚህ ሰው የተናገረውን ቃል ኪዳን በየሰዓቱ በሚያፈርስበት ዓለም ቃላችን የማይለወጥ የፀና ይሆን? ብዙ ወሬ ከየአቅጣጫው በሚነፍሰበት በዚህ ዘመን ንግግራችን የተመጠነ ይሆን? በዚህ ደስታና ሰላሙ ለቅጽበት ብቻ በሆነበት ዓለም ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ የሠራውን ሕይወታቸውን፤ ደስታና ሰላማችንን አይተው በውስጣችን ለውጥ ያመጣው ምን እንደሆነ ለማወቅ ይመኙ ይሆን? ላዘኑ መጽናናት፤ ለተቸገሩ እርዳታ፤ ለብቸኞች ጋራ፤ በመሆን ወደ ቸሩ እግዚአብሔር ሰዎችን እንመራ ይሆን? ጨው አልጧ ቢሆን በምን ይጣፍጣል? ማቲ 5:15

ጸ ሎ ት

ጌታ ሆይ ጨው ምግብን እንደሚያጣፍጥ፤ ኑሮ መራራ የሆነባቸውን ሰዎች ሕይወት ለማጣፈጥ እርዳኝ።

ፍ ቅ ር

«እኔ እንደወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትዕዛዜ ይህች ናት።» ዮሐ 15:12

ስለፍቅር በመንፈሳዊ ደረጃም ሆነ በዓለማዊ ማለት ከቤተ ክርስቲያን ውጭ በሆኑትም በርከት ባሉ ታዋቂ፤ ዝነኛ፤ ሊደመጡ በሚገባቸው ደራሲያን አያሌ ነገሮች ተጽፈዋል። እንዲያውም ከልብ ወለድ ሥነ ጽሁፍ ጀምሮ እስከ ታሪካዊ ክስተቶች የተዘገቡት የሰዎች ህይወት የፍቅር ብልጭታ ታይቶ የጠፋበት ወይም በግ ብሎ የበራበትና ለአካባቢያቸው ለዘመናቸው ወጋገን የሆኑበት ምዕራፍ እናገኛለን።

ሰው ለብዙ ነገሮች ፍቅር ሊኖረው ይችላል። በዚህ በምንኖርበት ዓለም አንድ ሰው ለድመት፤ ለውሻ፤ ለመሳሰሉት የቤት እንስሶች ያለው ፍቅር ከፍተኛ ነው። ይህንንም በሚያደርጉት እንክብካቤ ማየት እንችላለን። አንዳንዶች ደግሞ ለስፖርት፤ ለሙዚቃ፤ ለመኪና፤ ለተለያዩ ቁሳቁስ ፍቅር አላቸው። ፍቅራቸውን በገንዘባቸው፤ በጉልበታቸው፤ በጊዜአቸው ይገልጻሉ።

በዛሬው የንባብ ክፍላችን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «እኔ እንደወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትዕዛዜ ይህች ናት።» ዮሐ 15:12 በማለት ፍቅራችን ከቁሳቁስ ጋር፤ ወይም ከቤት እንስሶች ጋር ሳይሆን ከሰዎች ጋር መሆን እንዳለበት ምክር ወይም ምርጫ ሳይሆን ትዕዛዝ ሰጥቶናል። ይህ ደግሞ የአዲስ ኪዳን ፍቅር ትልቅ መስዋዕትነት ያለበት፤ እርምጃዎችን የምንወስድበት እንደሆነ ራሱ (ጌታ ኢየሱስ) ሲያስረዳን «እኔ እንደወደድኋችሁ» ነው የሚለው።

አዎን «ነፍሱን ለወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም።» (ዮሐ 15:13) ይህን ምንም ወደር የሌለውን የፍቅር ምሳሌ ተከትለን ወንድሞቻችንን፤ እህቶቻችንን እንድንወድ ታዘናል። ታዲያ ፍቅራችን ጊዜውን፤ ገንዘቡን፤ ሃሳቡን፤ ራሱን በመስጠት የክርስቶስ ኢየሱስን አካል እያነጸ ነው?

ጸ ሎ ት

ጌታ ሆይ! የፍቅርህን ምሳሌነት እንድንከተል እርዳኝ።

ዘመኑን የማትመረምሩት እንዴት ነው?

በምዕራቡ አለም የምንኖር ክርስቲያኖች በብዙ የኑሮ ውጣ ውረድ፡ በመቻቸል፡ ላይ ላይ እንጂ ነገርን በጥልቅ ሳናብሰለስል በተለይም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተጻፈውን ትንቢት በየጊዜው ሲፈጸም አስተውለን ከእግዚአብሔር የጊዜ አቆጣጠር ጋር ራሳችንን ሊመጣ ያለውን ተስፋችንን ሊያሰሰን በተጠንቀቅ ለመጠበቅ ስንጥር አይታይም።

በብሉይ ኪዳን ሰዶምና ገሞራን በእባት ከመጥፋታቸው በፊት የእግዚአብሔር መላእክት ጳድቅ ወደ ሆነው ወደ ሉዊ ቤት ገብተው ይህችን ከተማ ልናጠፋ ነውና ዘመዶችህን ይዘህ ውጣ ባሉት ጊዜ «አማችኛ ያፈዘባቸው መሰላቸው» ዘፍ 19:14 ስለዚህ ሰዶም ስትቃጠል አብረው ተቃጠሉ፡ ጊዜ እያላቸው እድል እያላቸው ቁም ነገሩን በቀልድ በመውሰዳቸው ተቃጠሉ። ከሁሉ የሚገርመው ግን የጌታ መልአክ «የእርሱን እጅ፡ የሚስቱን እጅ፡ የሁለቱን ሴቶች ልጆችን እጅ ይዘው አወጡትና ከከተማይቱ ውጭ አስቀመጡት።» (ዘፍ 19:16) ወደ ሚዳ ካወጧቸው በኋላ « ራስህን አድን ወደኋላህ አትይ በዚህም ዙሪያ አትቁም ወደ ተራራ ሸሽተህ አምልጥ » በዚህ ሁሉ ማስጠንቀቂያ ከተሸኙት የሉዊ ቤተሰቦች ሚስቱ ወደኋላ በማየቷ የወው ሃውልት ሆና ቀረች።

ክርስቲያኖች ዛሬ በዚህ ዘመን ሊመጣ ሳለው ቁጣ የእግዚአብሔር ቃል ያስጠነቅቀናል፡ እዚህ ቦታ አትድረሱ ይሄንን ዘወር ብላችሁ አትዩ፡ እያለ የእግዚአብሔር ቃል ሲያስጠነቅቀን ባለ ታዲያ እግዚአብሔርን አክብረን ማስጠንቀቂያውን ክብደትና ቅድሚያ ሰጥተን ለምን በበረከት አንኖርም? እንደዚያ ካልሆነ ህይወታችን እንደ ወው ሃውልት የደረቀ ይሆናል። ልምሳሚ የለውም። ስለዚህ የሉዊን ሚስት አስቧት እንደሚል ድንገት ይመጣልና እንዘጋጅ 2ቀሮ 11:4 « አሳባችሁ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ፍጽምና ምናልባት እንዳይለወጥ ብዬ እፈራለሁ» ይላል ጳውሎስ። ስለዚህ ሃሳብን ከሚያበላሽ፡ ሊለውጥ፡ ቅንነትን ሊያጠፋ ከሚችል የዚህ ዓለም ነገር መሸሽ አለብን። ጌታ ማስተዋልን ይስጠን።

ጸ ሉ ት

ጌታ ሆይ! ሃሳቤ ተበላሽቶ እንዳይለወጥ ጠብቀኝ።

በየቀኑ የሚነበብ የሰላሳ ቀናት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች November /1994

1	ሐዝ 1:1-3:15	ዕብ 3:1-19	መዝ 104:1-23	ምሳሌ 26:24-26
2	ሐዝ 3:16-6:14	ዕብ 4:1-16	መዝ 104:24-35	ምሳሌ 26:27
3	ሐዝ 7:1-9:11	ዕብ 5:1-14	መዝ 105:1-15	ምሳሌ 26:28
4	ሐዝ 10:1-11:25	ዕብ 7:1-17	መዝ 105:16-36	ምሳሌ 27:1-2
5	ሐዝ 12:1-14:11	ዕብ 7:1-17	መዝ 105:37-45	ምሳሌ 27:3
6	ሐዝ 14:12-16:42	ዕብ 7:18-28	መዝ 106:1-12	ምሳሌ 27:4-6
7	ሐዝ 16:43-17:24	ዕብ 8:1-13	መዝ 106:13-31	ምሳሌ 27:7-9
8	ሐዝ 18:1-19:14	ዕብ 9:1-10	መዝ 106:32-48	ምሳሌ 27:10
9	ሐዝ 20:1-49	ዕብ 9:11-28	መዝ 107:1-43	ምሳሌ 27:11
10	ሐዝ 21:1-22:31	ዕብ 10:1-18	መዝ 108:1-13	ምሳሌ 27:12
11	ሐዝ 23:1-49	ዕብ 10:19-39	መዝ 109:1-31	ምሳሌ 27:13
12	ሐዝ 24:1-26:21	ዕብ 11:1-16	መዝ 110:1-7	ምሳሌ 27:14
13	ሐዝ 27:1-28:26	ዕብ 11:17-31	መዝ 111:1-10	ምሳሌ 27:15-16
14	ሐዝ 29:1-30:26	ዕብ 11:32-12:13	መዝ 112:1-10	ምሳሌ 27:17
15	ሐዝ 31:1-32:32	ዕብ 12:14-29	መዝ 113:14-8	ምሳሌ 27:18-20
16	ሐዝ 33:1-34:31	ዕብ 13:1-25	መዝ 115:1-18	መሳሌ 27:21-22

- 17 ሐዝ 35:1-36:38 ያዕ 1:1-18 መዝ 116:1-19 ምሳሌ 27:23-27
- 18 ሐዝ 37:1-38:23 ያዕ 1:19-2:17 መዝ 117:1-2 ምሳሌ 28:1
- 19 ሐዝ 39:1-40:27 ያዕ 2:18-3:18 መዝ 118:1-18 ምሳሌ 28:2
- 20 ሐዝ 40:28-41:26 ያዕ 4:1-17 መዝ 118:19-29 ምሳሌ 28:3-5
- 21 ሐዝ 42:1-43:27 ያዕ 5:1-20 መዝ 119:1-16 ምሳሌ 28:6-7
- 22 ሐዝ 44:1-45:12 1ኢጥ 1:1-12 መዝ 119:17-32 ምሳሌ 28:8-10
- 23 ሐዝ 45:13-46:24 1ኢጥ 1:13-2:10 መዝ 119:33-48 ምሳሌ 28:11
- 24 ሐዝ 47:1-48:35 1ኢጥ 2:11-3:7 መዝ 119:49-64 ምሳሌ 28:12-13
- 25 ዳጌ 1:1-2:23 1ኢጥ 3:8-4:6 መዝ 119:65-80 ምሳሌ 28:14
- 26 ዳጌ 2:24-3:30 1ኢጥ 4:7-5:14 መዝ 119:81-96 ምሳሌ 28:15-16
- 27 ዳጌ 4:1-37 2ኢጥ 1:1-21 መዝ 119:97-112 ምሳሌ 28:17-18
- 28 ዳጌ 5:1-31 2ኢጥ 2:1-22 መዝ 119:113-128 ምሳሌ 28:19-20
- 29 ዳጌ 6:1-28 2ኢጥ 3:1-18 መዝ 119:129-152 ምሳሌ 28:21-22
- 30 ዳጌ 7:1-28 1ዮሐ 1:1-10 መዝ 119:153-176 ምሳሌ 28:23-24